

סיפורי ספר

יום חמישי השבוע

18

"מישהו ראה את מנשה לוי?" השאלה הופרחה לחלל האוויר המנומנם של חדר-האוכל בבוקרו של יום שישי, עת התכנסו עובדי הפלחה והמטעים לשתיית קפה של בוקר לפני היציאה לעבודה. איתן גולן, מרכז ענף הפלחה, תיכנן עבור מנשה את הפיקוח על המתנדבים בעישוב הכותנה. בחמש וחצי הוא שלח את אחד הילדים מכיתה ט' שיעיר את מנשה. זה הופיע קרוב לשעה שש, מנומנם ומטושטש לאחר שינה טרופה של שלוש שעות. "שוב אתם והחינגות שלכם", התריס כלפיו איתן ושלח אותו אל המתנדבים הממתנים. בארוחת הבוקר התיישב איתן מול מנשה ואמר: "לא איכפת לי שאתם נוסעים לתפוס ראש' בקריית שמונה כל יום חמישי בלילה אבל זה לא יכול לבוא על חשבון העבודה למחרת. אם תמשיך ככה אני אצטרך לקרוא לך לבריור בוועדת עבודה, כך זה לא יכול להמשך". מנשה לגם מהקפה והשיב: "אני לא מבין מה קרה לך איתן. מאז שהתמנית למרכז ענף הפכת להיות 'מרובע' לגמרי. פעם היית תופס ראש יחד עם החברה ו'נזרק' בכיף במסיבות אבל עכשיו בכלל לא רואים אותך במועדון צעירים, התייבשת לאללה". איתן נגס מפרוסת הלחם שבידו והרהר כינו לבין עצמו שבעצם מנשה צודק. הוא החליט להגיע בערב למסיבת הדיסקו השבועית במועדון הצעירים. המסיבה באותו ערב עוררה אצל איתן זכרונות רדומים של מסיבות סוערות במועדון המתנדבים החדוס והאפלולי. הבירה ששתה (לא הרבה, רק 2 ככוכים) החלישה ורופפה במקצת את חישוקי הריבועיות שהתהדקו. סביבו במשך העצנים (הוא היה כבר כמעט בן שלושים). ואז גמלה בלבו ההחלטה - הוא יצטרף למנשה וחבר מרעיו בנסיעה לקריה ביום חמישי הבא. הרבה שנים עברו מאז שביקר בפאב ההוא ליד "בנק לאומי" בפונה הצפון-מזרחית של המרכז המסחרי. הרבה לא השתנה מאז, אך בכל זאת היה משהו כאוויר שהסיר אצלו איזו מועקה שרבעה לו על הלב הרבה שנים. בהתחלה הוא חשב שהיתה זו הבירה (הוא שתה 4 כוסות גדולות) או הפרצופים הצעירים של נערות החמד הבלונדיניות שהתגודדו בהמוניהן סביב השולחנות שעל הרחבה. אך בהדרגה הוא הבין שזה משהו אחר - "היציאה" הוא קרא לזה - יציאה לצורך חיפוש, שלא מסתיימת במציאה כלשהי, אלא עונה על צורך בסיסי של אדם צעיר לברוח משיגרה חונקת בחיפוש אחר הרפתקאות וריגושים. מתוך אדי הלאכהול שהקיפו אותו הוא הרגיש שהוא נסחף אל זכרונות רחוקים ומסושטשים של "יציאה" אותה חווה פעם לפני הרבה שנים, בשנת החופש שלקח אחרי השירות הצבאי. מוזיקת הג'אז הקיצבית של הלהקה ממלכיה ועיניה של אחת הנערות שננעצו בו ברעבתנות (הוא נראה לא רע) לקחו אותו כמה שנים אחורנית על ערב קיץ חמים במועדון ג'אז דחוס אי-שם בלב קופנהאגן, אל אינגריד הדנית שתקעה בו מבטים חשקניים ואחר כך ליד כוס בירה בשולחן פינתי סיפרה לו שהיתה מתנדבת בקיבוץ בישראל (רמת השופט או משהו כזה) והבטיחה לו להיפגש למחרת באותו מקום. היא לא חזרה למחרת אך זכר הפגישה הקסומה היא נשאר אצלו ולא נמחק. "היציאה" הזאת, הוא אמר לעצמו, היא כנראה חזקה מכפי ששיערת. היא שבה ומתעוררת ופורצת לחיים גם אחרי שנים ארוכות שבהן דוכאה תחת עולן של טונות של מוסכמות

לנהוג - הוא היחיד שלא שמה הרכה) ובדרך שוב עלו מראות של "יציאה" מזמן אחר ומקום אחר. היה זה זכרון של "יציאה" כארה"ב, שוטטות או קרוזינג כפי שקוראים לזה שם. גידי, בן כיתתו שירד ללוס-אנג'לס מיד אחרי השירות הצבאי, לקח אותו לסיבוב בשדרות ואן-נייס, רחוב ארוך ארוך בצפון העיר בו נפגשים החברה' לשוטטות כבישים במכוניותיהם כל יום רביעי בערב. שעות הם נסעו הלוך ושוב כרחוב שלא נגמר, מין נסיעה ללא מטרה, רק לצפות בחברה' שיוצאים מתוך עצמם (לא לגמרי - הם עדיין נשארו מוגנים ע"י קליפות מתכת ממונעות) כדי למצוא קצת אקשן ובידור.

"יציאה" נוסח אמריקה. על המדרכה, בדרך לחדרו הוא נזכר ב"יציאה" נוסח ישראל - עמי ידידו הטוב מהצבא, לקח אותו פעם לסיבוב פאקים בתל-אביב ביום חמישי בלילה. עברו כיון הבארים העמוסים וחיפשו משמעות (וכמוכן, גם מקום חנייה ל'פיאט' החבוטה של עמי). לא מצאו הרבה משמעות, אבל ענו על הצורך הכסיסי שהיה חבוי אצלם "לצאת" אל הבלתי נודע שאולי יהיה מפתיע ומרתק (ואולי לא) אבל בטוח שצופן בחובו את ההבטחה ששיגרת היום-יום תישבר, גם השעון המעורר של איתן גולן נשבר כאשר מתוך שינה חכט בו איתן והעיקף אותו אל הרצפה אחרי שצילצל ברבע לחמש לפנות בוקר, שעה וחצי אחרי שצנח איתן על מיטתו. בשעה חמש וחצי, לאחר שכל משכימי הקום סיימו לשתות את כוס הקפה הראשונה שלהם, שאל אלי, מבכירי ענף הפלחה (הוא היה סגנו של איתן בניהול הענף) בדאגה הולכת וגוברת: "מישהו אולי ראה את איתן?". חודש אחר כך בא נציג וועדת העבודה כדי לברר מה לא בסדר. בוועדה התרוצצו שמועות שאיתן - סמל מוסר העבודה הגבוה, לא מגיע לעבודה בזמן. איתן מלמל משהו לא ברור על "יציאה" והשתק.

נציג הוועדה הניף ידיו בחוסר אונים ויצא מהחדר. בוועדה סיפרו אחר כך שאיתן קצת "ירד מהפסים".

אורי גידרון

